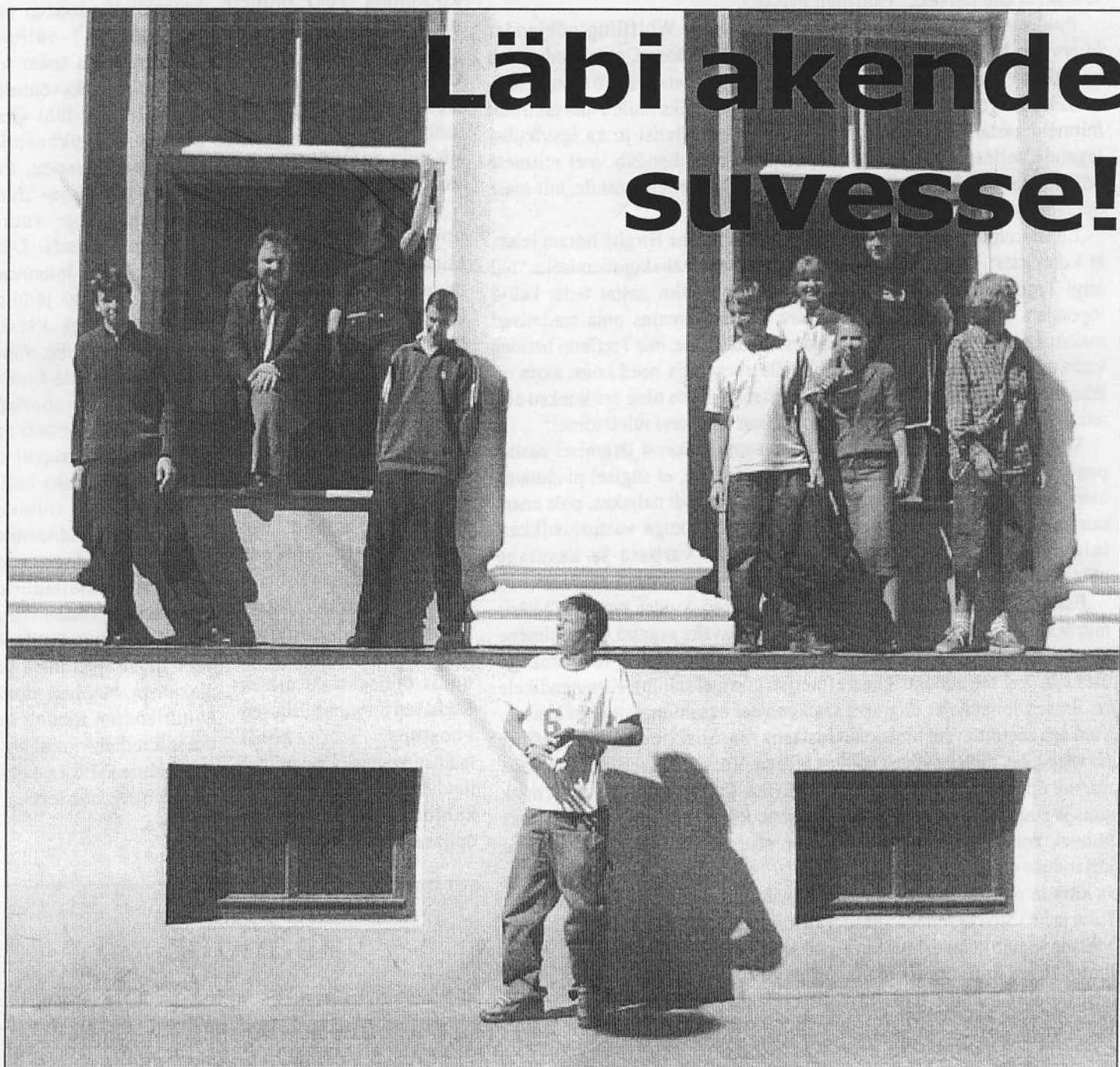

miilang

HUGO TREFFNERI GÜMNAASIUMI AJALEHT | AASTAST 1925

JUUNI 2004

**Selles
lehes:**

- intervjuud lahkujatega
- suur suvehoroskoop
- spordi tulevikulootused

Ja käes ta ongi...

Kooliaasta lõpp ühes oma murede ja rõõmudega on käes. Viimased arvestused tehtud, hinded matriklitesse kogutud ning suur suvi ukse ees. Tavaliselt on nüüd kombeks teha kokkuvõtteid möödunud kooliaastast. Aga meie pole tavalised, onju? Vaadake parem tulevikku ja laskem end lõdvaks. Vähemalt hetkeks.

Puhkus! Sel aastal koolist lahkuv õpetaja Wölffling põhjendas intervjuus Miilangule oma minekut saksa vanasõnaga, et lahkuda tuleb siis, kui on kõige ilusam. See on küll õige mõte, ometi tuleb tänulik olla, et kõik pedagoogid pole veel seda teed läinud. Miks muidu nad nii truuult mitmeid aastaid koolis veedavad. Ei sünniks niiviisi ju ka igavikulisi legende sellest - või - tollest õpetajast, mis ühendab veel mitmete põlvkondade treffneriste. Olgem tänulikud siis sellele miskile, mis meie õpetajaid koolis hoiab.

Lõpetamine! HTG abiturient ja vastne vilistlane Birgit Oidram leiab, et kolm aatat Treffnerit on paras aeg inimese väljakujunemiseks. "Nii ongi Treffner kõige õigem!" Nüüd on need kolm aastat teile, kallid lõpetajad, läbi. Edasi tuleb iseseisev elu ja võimalus oma teadmised maksma panna. Eks minge ja näidake siis maailmale, mis Treffneri haridus väärt on. Loodame, et tulevik toob teile soovitu ja need kolm aasta on ikka täie ette läinud. PS! Uju ja lase teistel ka ujuda ning ära konksu alla neela. Osta endale teine mobiiltelefon, sest sinu suvi tuleb tõine!

Vaheaeg! Ildnikud, keda ootab ees sama teekond järgmisel aastal, peavad end küll suvel korralikult välja puhkama, et sügisel pingutama hakata. Eks ole see vaheaasta Treffneris omamoodi naljakas, pole enam uus, aga pole ka vana. Ärge siis väga ära kokkuge vastustusrikkast tulevikust. Ilusat puhkust. PS! Sirutage varbaid ja kasutage päiksekaitsekreemi, sest punane pole see aasta moevärv!

Esimese aasta lõpp siin koolis. Noh, rebased, kuidas tunne oli? Päril mitmekülgne, kas pole! Lõpuks on kool tuttavaks saanud ning esimene hirm kadunud. Ei pea muretsema, et õpikute järgi tulles raamatukogu üles leia (kui see mäluke ikka treffneristi tasemel säilib). Kümnendikele on ilmselt lohutav, et järgmise aastaga veel eksamimaratonit ei kaasne, kuid ega seetõttu veel hinnaalandust teha saa. Siiski, polegi see Treffner nii väga lohe, millega vihast võitlust pidada. Või tundub see lihtsalt praegu nii, mil õppetöö on seljataha jäänud? Ei tea. Ilmselt on kõigil tööst maik suus ja suund järgmisteks aastateks teada. PS! Randa minnes võta kaasa kühvel, ämber ja liivavormid ning muretse varakult kõik kohustusliku kirjanduse nimekirja kuuluvad teosed!

Ja käes ta on - õppeaasta lõpp ja lõpuaktus. Käes ta on - suvi ja sellega kaasnevad toimetused. Miilang soovib kõigile ilusat suve, päiksepaistelisi ilmu ja head tuju. Loomulikult järgige ka oma horoskoopit! Puhake hästi ja kohtumiseni sügisel!

Mariliis

Peatoimetaja: Mariliis Vaks

Toimetused: Piibe Kolka, Maarja Pehk, Triin Arbo, Tanel Palusoo, Mari Kalkun, Triin Visnapuu, Ivo Kund, Mihkel Järveoja, Kadri Mehevits

Uued tuuled tulevad ÕOV-sse sügisel

Triin A.

Kas tahad olla boss? Kirjaga plakatid kaunistasid koolimaja veel mõned nädalad tagasi. Nüüd on plakatid kadunud, aga uus ÕOV president valimata. Kas tõesti ei leidunud sobivaid soovijaid ja kui nii, siis miks on ÕOV menu nii väike?

ÕOV põhiülesanded on õpilaste arvamuste esindamine juhtkonnas ja ürituste korraldamine. Sellel õppeaastal on õpilasmavalitsus koos huvijuhiga viinud läbi mitmeid üritusi, millest olulisemad on lahtiste uste päevad ja sussinädal. Samuti kiidab praegune president Triin Paavel ÕOV ja juhtkonna vahelist koostööd, mis toimivat hästi. Juhtkond küsib probleemide kohta ja üritab aidata. Õpilaste esindus on pidanud läbirääkimisi sööklaga ja uuest õppeaastast alates hakkavad toimuma üritused koostöös kooli raamatukoguga. Esmapäeval tundub kõik ideaalne, kuid kahjuks ei tea paljud õpilased ÕOV tegemistest

eriti midagi ja õpilasmavalitsusel, mis ei esinda õpilasi, ei ole mõtet. Õpilaste kaasamiseks loodigi uus presidendi valimise süsteem, mida enam see õppeaasta poleks võimalik sellisel kujul läbi viia. Sellepärast lükkusidki valimised sügisesse, siis lubab ÕOV koos uute kümnendikega suure pauguga alustada. Uue süsteemi järgi toimuvad valimised kahes järgus: kõigepealt iga klassi sisene hääletamine, mille võitja saab selle klassi hääle lõppvoorus. Lõplikul hääletamisel on igal klassil, töögruppil ja ÕOV-e liikmel üks hääl. Enne valimisi toimub loomulikult kandidaatide tutvustamine. Ärajäänud valimiste kandidaatide vähesust põhjendab Triin Paavel peale info puuduse veel liigse vastutuse ja ajakuluga. Järgmise aasta abiturientina loobub ta uuesti kandideerimast just ajapuuduse kartuses, kuid jääb kooli hoolekogu liikmeks.

Vabandus

Eelmises Miilangus rubriigis „Õpside killud“ ilmunud õpetaja Wölfflingi tsitaadis oli keelelisi vigu. Miilang vabandab ja lubab järgmine kord hoolsam olla.

Foto: Piibe Kolka

Küljendus: Ivo Kund

Juhendaja: Age Salo

miilang

Ökonädal võttis tuurid üles

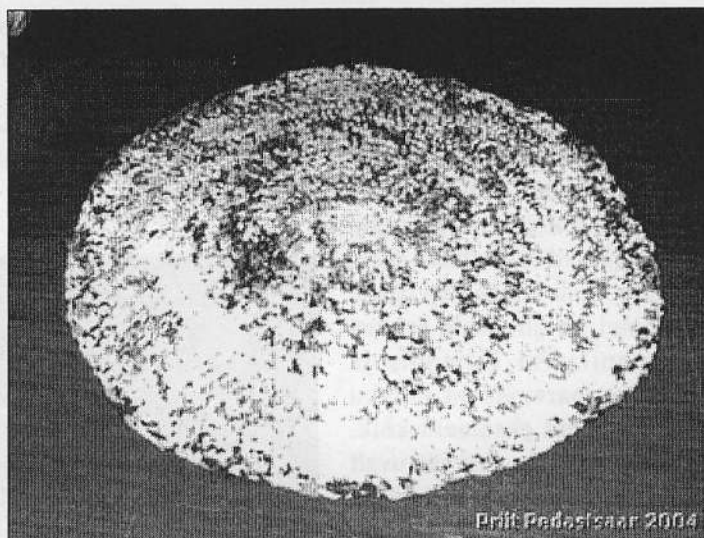
Siim ja Helen

Treffneri kooli õpilasmavalitsuse korraldatud ökonädal pakkus vaheldust argipäeva.

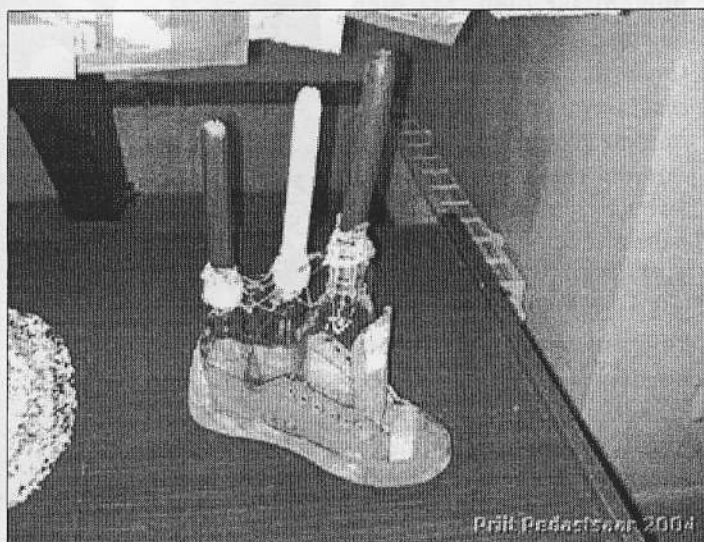
3.-7. maini toimus meie koolis esimest korda väga tänuväärne üritus- ökonädal, mille raames õpilased said osaleda erinevatel võistlustel, kuulata ökoteemalisi loenguid ning välja uurida kui palju nad keskkonda kahjustavad.

Kuigi kool oli kuulutuselehti täis, jäi osavõtt suhteliselt kesiseks. Kõige rohkem inimesi oli seotud ökoloogilise jalajälje mõõtmisega. Selle abil said huvilised teada, kui palju kahju nad oma tegevusega keskkonnale põhjustavad. Meie koolis osutus keskmiseks ökoloogiliseks jalajäljeks 4 ja 5 ha. Kõige suurem oli umbes 7 ha. Selleks, et kõik 6 miljardit inimest maailma ära mahuks, peaks see olema aga 2,2 ha. Osavaks peibutiseks olid ilusad värvilised kleepsud, mis mõõtmisankeedi korraliku täitmise eest anti.

Ökonädala raames näidati filmi "Öko-Pets ja Kurjam", mis on Vabad Radikaalid

Tütarlaste nobedate näppude abil sündis kilekotiribadest jalamatt

Vana kets sobib oivaliselt ka küünlajalaks

Produktiooni film, mis propageerib loodussõbralikke eluviise.

Esimest korda valiti ka Treffneri kooli ökoõps, kelleks sel aastal sai hääletuse tulemusena geograafia õpetaja Ülle Seevri. See oli tema jaoks üllatus, kuid seda, miks ta valituks osutus, ei osanud õpetaja Seevri kommenteerida.

Toimused ka erinevad loengud, millest Raimo Oinuse korraldatul osales vaid 6 inimest, kuid loeng ise osutus vägagi huvitavaks. Õpetaja Urmas Kokasaar pidas 5. mail aatriumis loengu tervislikust toitumisest, millest treffneristidele loodetavasti ka kasu oli.

Ära märkida tasuks ka prügist tehtud taieste näitust, mille jaoks õpilased väga omapäraseid ja isegi kasulikke asju meisterdasid. Võitjateks osutusid Siim ja Jaagup 10d klassist oma pappmehega.

Korraldajate sõnul saab ökonädalast iga-aastane traditsioon, mis kogub aastatega mastaapsust juurde. Loodame, et järgmisel aastal on korraldajatel uusi huvitavaid ideid ja osavõtt kõigile kasulikest üritustest rohkearvulisem.

Treffneristide laul täitis Tampere maja õue

Piibe

Möödunud neljapäeval, 10. juunil sai Tampere maja tagahoovis näha-kuulda meie oma kooli bändi MarR. Pea poolteist tundi pikk kontsert koosnes omaloomingust ja rahvalaulutöötlustest. Öhtu

täis "folkanovat"(nagu nad ise oma stiili nimetavad) näitas, et Treffnerist võivad võrsuda tulevased head eesti muusikud. Ehk siis mõne aasta pärast on kõigile juba teada nimed Mari Kalkun, Aigar Ottas, Sulo Kiivit, Timo Petmanson, Raido Prükk.

Laulab Mari Kalkun (paremal), saadavad Aigar ja Timo

Birgit – sajabrotsendiline

Maarja
-Mariliis, Helen

Praegused kümnnendat klassi lõpetavad treffneristid võibolla ei tunne nii hästi kui juba vanemad olivad Birgit Oidrami - üht HTG suurimatest aktivistidest. Nüüd, kaheteistkümnnendat lõpetades on ta veidi kõrvale tõmbunud, kuid ehk ongi praegu paras aeg möödunud kolmele aastale tagasi vaadata ja tuleviku üle mõtiskleda.

Räägime Treffnerist

Mis koolis sa enne Treffnerisse tulekut käisid? Ma käisin Märjamaa Gümnaasiumis. Miks oli sinu valik just HTG? Kunagi 5. klassis sain tuttavaks sellise inimesega nagu Kristjan Luhamets. Tema oli juba aasta Treffneris õppinud või pidi ta alles seal õppima hakkama, aga ta ülistas väga Treffnerit ning rääkis, kui tore kool see on. Kuna olin juba põhikoolis väga edukas õppimises ja aktiivne nii koolis kui väljaspool, siis lihtsalt tundsin, et minu koolist jääb mulle väheseks. Ja Treffner asus Tartus, mis oli mulle väga hingelähedane ning see on ka üks väheseid eliitkoole, kus saab saksa keelt A-keelena õppida.

Kuidas on täitunud sinu ootused-lootused seoses HTG-ga?

Ma arvan, et Treffner on parim, mis minuga elus üldse juhtunud on. Ta on avanud nii palju võimalusi, arendanud mind, minu loomust ja vaimsust. See kool on täielikult kujundanud minu isiksuse. Ma tõesti ei kujuta ette, et mu elu oleks läinud teisiti. Kuidas sa end Treffneris

humanitaarina tundnud oled? Tegelikult suhteliselt hästi. Kuna ma olen humanitaar, siis oskan võibolla ka paremini hinnata nende ainete õpetajaid ja see haru on Treffneris tõesti tasemel. Võibolla tunnen veidi, et mõnikord eelistatakse siiski reaale, kuid samas olen tähele pannud, et tihtipeale on just humanitaarid kirjandis ja keeltes paremad ja paraku teevad neid eksameid kõik. Sellepärast soosingi jätkuvalt seda, et meie koolis oleks kaks humanitaari, mitte kolm reaali. Ma ei peaks reaalaineid tähtsamateks ja kindlasti ei ütle ma seda sellepärast, et ma ise humanitaar olen. Ma olen nautinud ka kõiki matemaatika tunde ja olen arvamisel on reaalsed on väga olulised inimese loogika arendamisel, mis on eluks väga vajalik. Samas panevad just humanitaarained aluse inimese maailmapildile ja väärtushinnangutele, sest kirjandus, millega me tundides tegeleme, on ju puhas elu. Tänapäeval on väga olulised just sotsiaalne suhtlemine ja eneseväljendusoskus, seda kõike arendavad aga humanitaarained.

Kas kolm aastat HTG-s on palju või vähe?

Äkki see kolm aastat ongi piisav aeg? Ma arvan, et Treffner ei oleks Treffner, kui siin peaks olema pikemat aega. Kuna gümnaasium ongi inimese väljakujunemise aeg, siis leian, et nii ongi Treffner kõige õigem. Kui siin oleks ka põhikool, kaoks ära see atmosfäär, mille pärast paljud siia pürgivad

Mida sa tunned, teades, et pead siit ära minema?

Kurb tunne on. Mingi etapp saab elus jälle läbi. Turvalisus

on kuidagi ära võetud. Ei ole enam sellist tunnet, et nüüd suvel teen midagi lõbusat ja toredat ning tulen sügisel tagasi. Elu muutub ettearvamatuks.

tekstiga. Aga nagu kõik eelnevad põlvkonnad ja õpetajad on rääkinud, et eksamid on suures osas õnne asjad. Tihtilugu ei pruugi need peegeldada üldsegi mitte inimese tegelikke võimeid ja

Suvi on rändamise aeg

Kuidas su eksamid läinud on?

Eks mul ole ikka kõrged lootused, aga muidugi üritan end ette valmistada ka pettumuseks, sest teatavasti on kirjand, ajalugu ja ühiskond ikkagi väga subjektiivsed riigiexamid. Kirjandiga just juhtuski see, et olin tol päeval kuidagi väga kinni. Olin ette valmistanud veidi teistsugust teemat ja seetõttu pidin palju pingutama, et rahule jääda oma

oskusi. Võib lihtsalt juhtuda, et ärkad hommikul halva enesetundega ja see võibki palju ära rikkuda.

Ellujäämise nipid

Mis on sind rasketel hetkedel püsti hoidnud?

Ma arvan, et auahnus. Loomulikult on mul hetki, mil üritan leida põhjust sellele, mille nimel ma rabelen. Võiks ju ka lihtsalt elu maha magada ja

treffnerist

enam-vähem hakkama saada. Tegelikult on mind lisaks auahnusele ja ambitsioonikusele ka pettumused püsti hoidnud. See on väga raske aeg, kui inimene milleski pettub ja siis tuleb lihtsalt õppida toime tulema, sest pigem on pettumus see, mis annab uue tõuke millekski uuemaks ja paremaks.

Elus ei saa alati hästi minna ja kui ma mõtlen sellele, mis teiste inimeste elus halba on juhtunud, siis tõden, et olen oma eluga väga rahul.

Sa oled tulnud väljastpoolt Tartut. Kuidas sa oled üksinda need kolm aastat hakkama saanud?

Kuna ma juba põhikoolis käisin igal pool laagrites ja reisirõõm, siis koduigatsus on mulle suhteliselt võõras probleem. Ma käisin siiski kodus mingi aja tagant, aga ma ei ütleks, et need aastad on olnud kerged. Mul ei vedanud alguses eriti elukohtadega. Alles 11. klassi alguses sain endale meelepärase kodu. 10. klassis olin sunnitud sugulaste juures elama ja tuli ilmsiks, et sugulased on väga toredad inimesed, aga ainult niikaua, kuni ei pea nendega ühe katuse all elama.

Kui nüüd mõni järgmise aasta rebane (või kasvõi praegu juba vana rebane) juhtub seda lugema, siis millised oleksid sinu soovitusel neile selle elu jäädavaks kursuse läbimiseks?

Ma arvan, et tuleb ikkagi paika panna oma eesmärgid, milleks on HTG-sse tulnud. Kas õppima ja ennast arendama või lihtsalt linnaahvatluste pärast. Kui inimesel on prioriteetid paigas, siis saab ta absoluutselt igal pool hakkama. Lihtsalt

tuleb jääda iseendaks ja väga kriitiliselt ahvatlustesse suhtuda.

Sinu aktiivsuse saladus. Miks sa ei keskendunud lihtsalt õppetööle, nagu enamik?

Ausalt öeldes keskendusin ma õppetööle ka päris palju ja mul on ikkagi küllalt head tulemused. Aga ma ei tea, milles minu aktiivsus peitub, ju ma siis lihtsalt olen selline. Muidugi ei ole ma ka alati kõige aktiivsem olnud ja on hetki, kus ma tunnen tohutut tüdimust ja väsimust. Aga arvan, et see on lihtsalt minu loomupärane soov välja paista või hoopiski see, et maailmaparandamine hakkab pihta ikkagi iseendast. Ma leian, et kui mina midagi teen, siis äkki keegi teine tahab ka midagi ära teha ja selle eesmärgiga olengi terve elu tegutsenud. Et elu huvitavamaks muuta. Ja mingil määral olen rabelenud ka selle nimel, et oma kogemustega kunagi parem positsioon tööturul saada.

Tulevikuplaanid?

Millised on sinu tulevikuplaanid?

Mind on alati mingil määral huvitanud poliitika. Mitte et ma sinna kunagi ise minna tahaksin, vaid mulle meeldib uurida seda, kuidas ühiskond toimib, millised on ühiskondlikud suhted. Mind huvitab kõik see, millele me oleme end üles ehitanud. Seega tahaksin õppida riigiteadusi. Aga loomulikult ei pruugi see jääda minu ainsaks ja kindlaks valikuks. Ma ei välista, et võiksin edasi õppida hoopis ajalugu või saksa keelt, aga kindlasti soovin end arendada mingis sotsiaalses valdkonnas, kuna see on minu tugevamaid

külgi. Aga tegelikult sõltub kõik ikkagi eksami- ja sisseastumiskatsete tulemustest.

Kas jääd Tartusse või lähed Tallinnasse?

Sooviksin väga Tartusse jääda, kuna olen siin juba nii hästi kohanenud, aga kui elu sunnib mind Tallinnasse minema, siis ma üritan ka sellega leppida. Millised on sinu suveplaanid? Suvel kavatsen aktiivselt osa võtta õpilasomavalitsuse üritustest, aga põhitegevuseks jääb kindlasti ülikoolide vahet jooksmine. Mitte, et ma nüüd hakkaksin nagu hull igale poole oma pabereid sisse viima, aga kindlasti kaalun, millised on minu võimalused ning soovid ja eelistused.

Elujutt

Millist tähtsust omavad sinu elus perekond ja sõbrad?

Perekond on minu elus väga olulisel kohal. Perekond kasvatab inimest ja õpetab hindama õigeid väärtusi. Mis on kellegi jaoks õige või vale, on muidugi subjektiivne, aga just perekonnast sõltub see, kas inimesest saab korralik ühiskonnakodanik või mitte. Minu dilemma on see, kes minust tulevikus kujuneb. Kas aktiivne karjäärinaine või koduperenaine, sest teatavasti kaht asja ei ole elus võimalikult maksimaalselt hästi teha. Kuid arvan, et see dilemma ei lahene veel niipea.

Sõpradega on lugu nõnda, et kui ma Märjamaalt ära tuln, jäi minust maha päris mitu head sõbrannat, kellega ma ikka veel suhtlen. Aga aja jooksul on siiski tekkinud mingi distants. Sõbrad on väga olulised, kuigi arvan, et eluaegseid sõpru on vähe. Inimesed arenevad kogu aeg ja kui see areng toimub erinevates suundades, siis

ükskord tekib hetk, mil saadakse kokku ja enam ei ole mitte millestki omavahel rääkida, mis sest et kunagi oldi võibolla parimad sõbrad. Seetõttu on sõbrad minu elus mingil määral küsimärgiga. On neid, kes tulevad ja lähevad; on neid, kes jäävad.

Sinu elu moto?

Kindlasti on see mul olemas, aga ma ei ole seda enda jaoks ära sõnastanud. Võibolla see, et kui ma otsustan midagi teha, siis ma pühendan end sellele kui mitte 100%, siis 95% vähemalt. Ma ei taha oma elus teha midagi poolikult.

Kummad on sinu jaoks olulisemad, kas hinded või teadmised?

Mulle on teadmised kindlasti olulisemad kui hinded, aga paraku peegeldavad viimased väga palju inimese teadmisi. Treffneris on loogiline see, et kui inimesel on väga head hinded, siis ta ka midagi teab. Ega siin keegi ilusa näo eest head hinnet ei pane, selle taga peab peituma ka midagi enamat. Teadmised on ikkagi olulisemad, sest need määravad ära selle, kui edukas ollakse elus.

Kas sa usud saatusesse?

Usun küll. Ma usun põhjus-tagajärje saatusesse, nii nagu usuvad hinduistid ja budistid - kõik mida inimene teeb, teeb ta iseendale.

Midagi veel?

Ma soovin kõigile hästi ilusat suve, eriti nendele, kes siin koolis jätkavad. Et kõik puhkaksid, sest mina olen kõik koolivaheajad tegelenud suhteliselt palju kooliasjadega ja seetõttu end vahel väga ära väsitatud. Ma soovitan kõikidel endas pidevalt edasi arendada ka tolerantsuse külge, sest see, kui hästi suudame teisi mõista, võib määrata selle, kui hästi meid mõistetakse.

Wölffling - moodne mees, kes otsib elamusi

Pille

Õpetajad tulevad ja lähevad, mõni jääb meelde, teine mitte. Üks, kes end kindlasti treffneristide mälusse on söövitanud, on Alexander Wölffling. Käisin temaga meenutamas viit aastat siin Treffneris.

Moodne mees

Kohtusin oma saksa keele õpetajaga pärast matemaatika arvestust, millele kulus aega rohkem, kui arvata võis. Jäin 45 minutit hiljaks. Loomulikult ei jätnud Wölffling seda mainimata, jälgides minuteid piinliku täpsusega oma trendikalt Fossil'i kellalt. Ise samal ajal pabereid ühest hunnikust teise tõstes, millega kaasnes temale omane miimika. Tunnist on need teile tuttavad. Tehnika demonstratsioon ei lõppenud veel: järgmiseks tuli lavale uus Nokia mobiiltelefon 2100, mille ta oli saanud ainult 600 krooniga. Minus tekitas see hämmingut "Nii odav! Kas see on kasutatud?" - "Ei!"

- "Tuttava käest ostetud?"

- "Ei!" (kavala näoga)

Ma olin segaduses, mõtted said otsa, viimases hädas küsisin arglikult:

"...varastatud?"

- "Ei" (järgnes Radiolinjat soosiv reklaam)

Teema läks edasi sama rada pidi - Wölffling on nõutud inimene, kogu intervjuu vältel sai ta SMS-e, saates ise agaralt

vastu. Ise väitis ta sealjuures tõsise näoga, et õpilased seda siiski tunnis teha ei tohiks.

Eesti?

Meenutasime Eestisse tulemise põhjuseid. Wölfflingit on alati huvitanud väiksed maad, sest seal on areng tuntavam kui suurriikides nagu näiteks Saksamaal. Just Eestisse tulek oli siiski juhuslik, ei peitunud siin taga mingit romantilist ideed ega kauageset unistust.

Treffneristid?

Kuidas on treffnerist muutunud läbi Wölfflingu silmade? Alguses olid õpilased tunnis temaga kinnised, ei küsitud eriti midagi - nad kas said kõigest aru või ei mõistnud tuhkagi. Nüüd aga ollakse avatumad ja suhtlemisaltimad. Siiski, treffneristid jäävad alatiseks meelde: igas õpilases peitub mingi säde.

Keeled?

Räägime keeltest. Uurisin, mis eesmärgiga ta võõrkeeli õpib. Wölfflingul on puhtpraktiline eesmärk, mitte soov õppida keelt lihtsalt ilu pärast. Ta leiab,

et keelt peab saama kasutada aktiivselt, seega elades Eestis on elementaarne õppida ära eesti keel. Sellele järgnes diskussioon teemal, mis on keele oskamine. Wölfflingu sõnul sõltub nende keelte arv, mida ta oskab, sellest, kuidas defineerida sõna "oskama". Võõrkeeli, mida ta suudab lugeda, on päris palju, neid aga, milles ta end väljendada suudab, on vähem. Ligikaudu 10 keelt tuleb ära küll. Tema sõnul pole võimalik lahterdada, et kerged ja rasked keeled: igalühel on omad lihtsamad ja keerulisemad küljed.

M: (imestusega) "Aga inglise keel?"

W: Alguses on inglise keelt omandada lihtne, kuid soovides seda ikka väga hästi valdada, läheb asi keerulisemaks.

Uurisin ka eesti keele raskemaid külgi tema jaoks. Wölffling leidis pärast väikest mõttepausi, et mitmuse osastav. Ma mõõnsin, et see valmistab ka eestlastele küllaldaselt probleeme. Loodan, et suutsin teda sellega rõõmustada.

Pensionipõlv?

Wölffling ei suuda kujutleda end vanaduspõlves lihtsalt logelemas. Ta soovib veel palju reisida ja juhendada mõttest, et inimene õpib kogu elu. Ühe võimalusena on talle meelt mööda filosoofia.

Ma kujutasin teda juba vaimusilmas ette toogasse mähituna Ateena akropolil nagu kuulsad vanaaja filosoofid.

Wölffling jätkabki rändamist, Eesti oli ainult üks osa tema elust, mis ometi jääb erilisena meelde. Eriti Tartu. Siiski ta läheb, põhjendades seda ühe saksa vanasõnaga

"Wenn es am schönsten ist, muss man aufhören."

Täiega geniaalsed Genialistid

Helen

Kes meist ei teaks 70ndatel kuulsaks saanud lastelaule Entel - Tenteli sarjast. Kaks karuotti, külmetavad pardipojad ja kivil peesitav konn on ilmselt kõigile mällu talletunud. Nüüd, aastal 2004, ligikaudu 30 aastat hiljem, tegi Eesti muusika üks omapäraseim nähtus – Genialistid - asjast oma versiooni. Uues kuues lastelaulud ning huvitavad töötlused ansambli vanadest lugudest väikeste poiste esituses on leidnud kodu Genialistide viimasel albumil “Gentel – Dentel”. Plaadi tegemisse kaasatud tuntud Eesti muusikud, näiteks Tõnu Trubetsky, Liisi Koikson ja Maiken annavad helikandjale

ainult positiivseid värvi toone juurde. Nende lugude vahele sobitatud laulud poisteansambel Jõhvikad siiralt lapsemeelses esituses loovad aga pingevaba ja lõbusa õhkkonna. Genialistid ise on loomulikult tasemel nagu alati.

Esmakordsel kuulamisel olid need vanad head lastelaulud minu kõrvale pisut võõrad ning, mis seal salata, esimest lugu (“Kati karu”) plaadilt kuulates tundsin

isegi väikest pettumust. Tundus kuidagi üksluine ja võibolla veidi rajugi. Aga see tunne möödus ruttu, sest mida rohkem seda plaati kuulata,

sega vahvam on. Genikate VÄGA huvitav ja uudne lähenemine on see, mis peaks naerma panema ka kõige kurjema inimese, sest olgem ausad, kui 10-aastane poisike laulab, et tema on mees, siis võtab see ikka muigama küll.

“Gentel – Dentel” on üks neist CD-dest, mis on nagu vein – läheb aastatega (või siiski juba päevadega) aina paremaks, seetõttu ei soovita mina esmamuljet usaldada. Harjumiseks peab aega olema, kasvõi natukene. Hea muusika austajatele kohustuslik plaad. Igati 5+.

Ilge rõvedus või ood armastusele?

Helen ~~Mari~~

Astun süngesse mustade seintega neljakandilisse saali, käes kavaleht, mida väljastpoolt illustreerib vaid hallikate lihatükkidega vägagi tähendusrikkaks osutunud sült. Algamas on Mati Undi lavastatud Andrus Kivirähki “Romeo ja Julia”. Enne etendust jõuan veel läbi lugeda üsna negatiivselt häälestatud abielupaar Tulikivide poolt

kirjutatud avaliku pöördumise, mis suudab tekitada minus teatud eelarvamused näidendi suhtes. “Labane ameerika-ahvlus”, “ilge”, “eemaletõukav” ning teised taolised “kiidusõnad” abielupaari arvamusest ei suuda minus küll mingit positiivsusesädet läita, seega olen väga äraootaval seisukohal. Olles juba mõnda aega etendust jälginud, avastan enda suureks rõõmuks, et olen üllatunud. Väga meeldivalt sealjuures.

Etenduse alguses põrandale kuhjatud suure hunniku raamatulehtede sees möllavad ullikesed noormehed jäävad esialgu veidi mõistetamatuteks ning kuidagi kaugeteks. “Miks, kas...” taban end mõtlemast, kuid

peagi hakkab kogu see hämamine selgemaid piirjooni võtma. Romeo (Tambet Tuisk) ja Joosep (Margus Jaanovits) on külakarjused, kelle kodukolgas hakkab elanike vähesuse tõttu välja surema. Sinna on jäänud veel vaid Romeo isa, külavanem Rein ja mõned loomad. Kaks noort poissi, kuid mitte ühtegi neidu – soodus pind sodoomiaks ongi see, mis kogu tegevustiku alustalaks saab.

Ühe pisikese Eesti küla elu kulgeb omasoodu kuni päevani, mil Romeo kohtub Kersti Heinloo kehastatavat kaunist ja graatsilist metskitsepiigat Juliat. Siitpeale saavad alguse sündmused, mida laias laastus võib võrrelda ka Shakespeare'i aegumatu armastuslooga – ühelt poolt noorte armastuse keelamine, nende suhtele viltu vaatamine, teiselt poolt noorte suhtele

kaasa aitamine, kuid sellest hoolimata traagiline lõpp.

Lisaks armastusloole jookseb näidendisse kõrvalliini pidi sisse ka Eesti külaelu traagika. Kui juba öeldakse, et mis kodu see külas on (kodu on ikka keset linna), siis mina vähemalt näen selles küll autori muret meie maaelu pärast. Linnainimene on ka see, kes kaasosalisena sekkub oma karmi käega poisi ja kitseneiu armastusse, olgu see siis kas kaunitl lüüriline või räigelt vastik.

Etendus pakkus küllaldaselt üllatusi ja ootamatuid olukorralahendusi, kuid mida muud olekski Undi ja Kivirähki kooslusest oodata olnud. Ja ka lõpus jäi viimane sõna ikkagi lavastajale, kes sundis kõik saalis viibivad inimesed endale ülevoolavaid ovatsioone avaldama.

Tambet Tuisk ja Kersti Heinloo

Kõrgemale ja kaugemale

Mihkel, Mari, Mariliis

HTG-s käib palju tarku noori. Siin käib ka palju tublisid sportlasi. Need kaks fakti kokku viies saame suurepärase vastuväite levinud arusaamale, et sportlased olid trennis, kui jumal mõistust jagas. Tihtipeale muudab pingutus kahel rindel (koolis ja trennis) inimese hulga hoolsamaks. Ei ole vist mõtetki hakata rääkima spordi kasulikkusest nii kehale kui ka vaimule - see on ju niigi ilmselge. Mis tunne on aga olla sportlane ning milliseid häid ja milliseid halbu külgi see endaga kaasa toob?

HTG tippportlased on jagunenud väga erinevate spordialade vahel ning paljusid selles lehenumbris käsitleda ei jõua. Otse loomulikult on ka tugevaid sportlasi hulga rohkem kui alljärgnevas jutus. Seepärast, kõik teie, kes te teete sporti ja olete omal alal tipus, ärge tundke ennast puudutatuna. See jutt ei tee kellestki tugevamat sportlast kui ta on ning ei muuda kedagi karvavõrdki nõrgemaks.

Kergejõustik

Kärt Simre (10c) ja Maarja Jekimov (11c)

Kergejõustik, olgugi et nimi selle viitab, ei ole kerge ala. Kärt ja Maarja on mõlemad keskmaajooksjad ning kuuluvad Eestis omavanuste seas esimeste hulka. Kärt on alaga tegelenud kuus aastat, Maarja veidi vähem - viis. Mõlemad on tulnud Eesti meistriks ning võitnud Euroopa noorte olümpiapäevadel medaleid.

Maarja saavutusi kroonib veel Balti mere maade mängude II koht 800 meetri jooksus ning mõlemad kergejõustiklased on jõudnud poodiumile nii noorte kui ja täiskasvanute Eesti meistrivõistluste

Kärt Simre

teatejooksudes. Klubi, mille eest need kiired tüdrukud jooksevad, on Tartu "Kalev". Paljud teist arvavad ehk, et

Maarja Jekimov

kord nädalas toimuv kehalise tund on väsitav. Kärt ja Maarja treenivad aga 6 korda nädalas ja 2 tundi päevas ning ometi väidavad nad, et treeningud ei ole õppetööd kunagi seganud. "Kool on tähtsam," teatavad mõlemad.

Miks? Miks joosta ja pingutada? Kärdi ja Maarja suust tulevad selle küsimuse peale järgmised märksõnad: jooksurõõm, võimalus end tõestada, lõbus. Nagu igal sportlasel, on ka nende eesmärgiks omal alal edasi arendada, joosta välja paremaid isiklikke rekordeid ja spordis midagi saavutada.

Eeskujuks on tüdrukutele nende enda treener, kuid Maarja arvab, et igalt sportlaselt on võimalik midagi õppida. Tõsi see on... Võistlusreiside käigus on nad külastanud Lätit, Leedut, Rootsit ja Prantsusmaad.

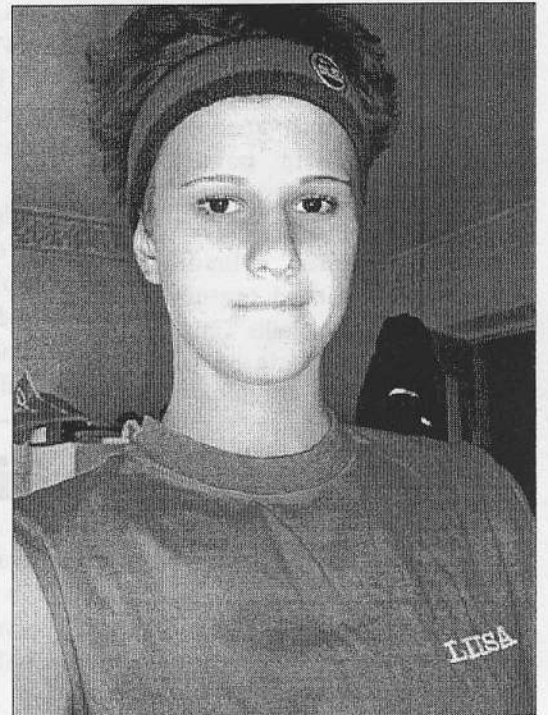
Korvpall

Liisa Juul (10d)

Korvpall ei ole naiste seas just eriti levinud spordiala. Ometigi on naiste korvpallis olemas oma profiliiga USA-s, peetakse ka Eesti meistrivõistlusi ning tasapisi hakkavad naised meeste varjust esile kerkima. Liisa on korvpalliga tegelenud

juba kaheksa aastat ning olnud mitmel korral Eesti noortekoondise liige.

Korvpallis on raske mängijate tugevust määratleda, sest tegu on siiski võistkondliku alaga. Liisa koduklubiks on Parksepa SK. Noor korvpallilootus treenib hooaja vältel 5 korda nädalas

Liisa Juul

ja 2 tundi päevas. Suvel tuleb trenni teha ise, umbes 3 tundi päevas.

Liisa enda jaoks on korvpall väga tähtis, vahest isegi tähtsam kui kool. Kuid tüdruk lisab juurde: "Minult oodatakse siiski midagi muud (Eestis ei tasu ära olla naiskorvpallur). Olude sunnil pühendun nii ühele kui teisele. Saan mõlemaga hakkama."

Kuna võistlused on tavaliselt nädalavahetustel ning laagreid on ka Liisal viimasel ajal vähem, siis õppetööd korvpall eriti ei sega. "Kui kooliajal on laager, küsin õpetajatelt varem materjalid ära ning neist heasoovlikumad aitavad meeleldi. Hiljem saab muidugi

ka järele õppida,” selgitab Liisa olukorda.

Korvpall on vigastusterohke spordiala. Ei ole nendest pääsenud ka Liisa. Igapäevastest väiksematest vigastustest toob tüdruk esile väljaväänatud näpud, sinikad ja muhud. Liisa on aga läbi elanud ka peapõrutuse ja põlveoperatsiooni. Praegugi kimbutavad Liisat põlvehädad, kuid nende kiuste on tal kõrge eesmärgid. Ta tahaks mängida kaua ja paremini, tahaks osaleda ülikooliliigas ning kindlasti põrgatada palli tulevikus ka perekonna ja töö kõrvalt.

Oma spordiala võlusid kirjeldab Liisa järgmiselt: “Korvpallis meeldib mulle joosta, võlub meeskonnamäng. Kunagi pole teada, mis täpselt edasi hakkab juhtuma – alati peab olema valmis ja tegema kiireid otsuseid. Mulle meeldib see ettearvatamatus, meeldib närvikõdi – eriti siis, kui olen ise otsustanud mängu saatuse üle. Kui halvasti läheb, on kehvasti ja endal ka halb tunne, aga elu läheb edasi.”

Liisal on iga aasta 1-2 välisreisi. Tänu korvpalliharrastusele on ta külastanud Soomet, Lätit, Leedut ja Venemaa. Tulemas on võistlusreisiid Tšehhimaale ja Hispaaniasse.

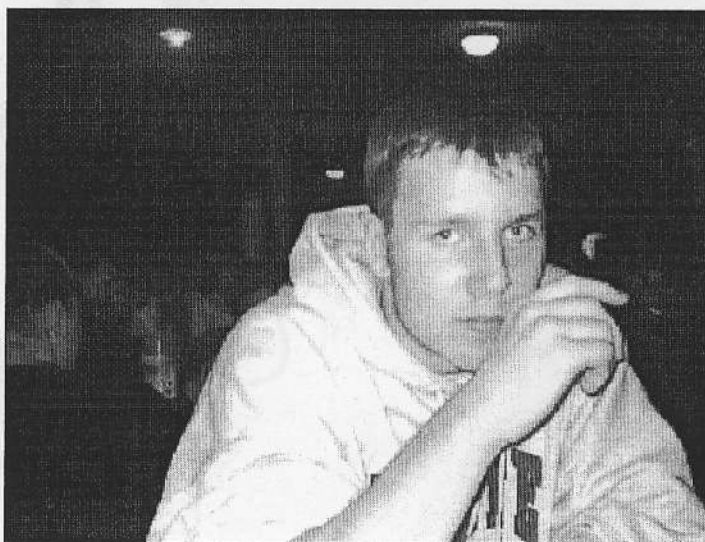
Korvpallist Liisat eemale kiskuda on väga raske. “Isegi kui peale makstaks, ka ei loobuks,” võtab Liisa teema kokku.

Mario Luik (11b)

Korvpall on ilus mäng. Jõud, kiirus, dünaamika – kõik mida üks spordiala vajab, et olla populaarne, ja populaarne korvpall igatahes on, nii maailmas kui Eestis. Mario Luik on selle ilusa ja populaarse alaga tegeleenud juba 10 aastat

ning saavutanud selle ajaga palju. Ta on omavanuste seas tänavune Eesti meister, mis tema jaoks on väga tähtis võit.

Mario on valitud mitmel korral parimaks mängijaks, võitnud tänavakorvpalli etappe, osalenud Eesti koondise mängudes. Ilma liialdamata võib öelda, et Mario on omavanuste seas (A-klass - 1986 ja hiljem sündinud) praegusel hetkel Eestis parim. Selline edu pole Mariole aga lihtsalt süle kukkunud. Ta on

Mario Luik

lõpetanud Taba 89 korvpallikooli, ta treenib iga päev ja 3 tundi päevas. Loomulikult sõltuvad treeningud nagu teistelgi spordialadel suuresti sellest, mis periood hooajast on käsil. Palju tuleb Mario sõnul ka iseseisvalt treenida.

Otsekoheselt kinnitab Mario, et eelistab oma spordiala ükskõik millele muule ning seetõttu on korvpall vahel hakanud ka koolitööd tõsiselt häirima. Kooli ajal on noorel korvpalluril tavaliselt 4-päevased laagrid, vahel ka nädala või kahe nädala pikkused.

See-eest on spordis Mario eesmärgid kõrgeid: “Jõuda

kõrgele, kuhugi Euroopasse ja sealt Ameerikasse...” Eeskujudest toob ta välja Michael Jordani ja Allen Iversoni. “Kõik mitte-eestlased,” nagu ta ütleb.

Korvpall. Mis see siis nii erilist on? “Võitlus ja sellega kaasnev...kõik – kiirus, liigutused. Korvpalliga on võimalik palju saavutada, tulevik kindlustada ja ennast kuulaks teha,” toob Mario välja vaid mõned võlud, mistõttu korvpalli kohta öeldakse tihti

ja korvpalliga. Eestis on alaga tegeletud vaid 10 aastat, mujal mitte rohkem kui 20. Taavi võttis hokikepi kätte 4 aastat tagasi (hokikepi all on mõeldud nii saalihoki kui ka jäähoki keppi, sest Taavi mängib mõlemat hokit). Suhteliselt lühikese ajaga on Taavi jõudnud Eestis väga kõrgele tasemele. Ta on 2004. aasta Eesti noortemeister saalihokis (parim väravavaht), 2003. aasta U-19 MM-i Eesti koondise parim mängija. Samuti on ta 5-kordne Jõgeva linna meister jalgpallis (jalgpalliga on Taavi tegeleenud kuus aastat).

Treeningud toimuvad 2 korda nädalas, korraga 2 tundi. Stabiilsete treeningute tõttu treeninglaagreid eriti ei toimu. Kuigi ka sport on Taavile tähtis ning tema eesmärgiks on jõuda Soome kõrgliigasse, kaldub kaalukauss siiski õppetöö poole, millesse ta pühendub rohkem. Spordi tõttu on tulnud koolis raskusi aga temalgi: “Kui ma noorte MM-l käisin Tšehhis, siis pidin poolteist nädalat puuduma. Hiljem oli raske järele jõuda.”

Saalihoki on väga kiire ja intensiivne ning mängimiseks peab mõistust olema. Just nende omaduste tõttu Taavile saalihoki meeldibki. “Pidev mõtlemine, väga strateegiline, peab kiireid otsuseid vastu võtma,” lisab ta juurde ning soovib seda spordiala teistele, sest see arendab nii füüsiliselt kui vaimselt.

Võistlemas on Taavi käinud Tšehhis, Lätis ja Soome. Vankumatult kinnitab Taavi, et miski ei suuda teda saalihokist loobuma panna. “Keegi ei saa mulle öelda, et loobu nüüd!”

I love this game.

Koondisega on Mario külastanud Lätit, Leedut, Poolat, Ukrainat, Tšehhit, Kreekat, Venemaad ja Soomet. “Vast said kõik,” on Mario sõnad.

Arvatavasti kujutate te juba ette, mis on ainuke asi, mis suudab Mariot korvpallist loobuma panna. Ainult väga tõsine vigastus.

Saalihoki

Taavi Lepik (11d)

Saalihoki on Eestis väga noor ala ja ega teda maailmaski saa võrrelda kuningate jalgpalli

Kaljukits (22.XII - 19.I)

A nagu arvuti. Saad uue arvuti. Kui sul juba raal kodus see kuumava päikese tõttu kindlasti üles. Hoidu viiruste eest kallikest (loe: arvutit) juba varakult vaktsineerida. Lõpeta jooksmine ja ära otsi enam kõikidele küsimustele vastuseid vahelduseks ka un - online teel. Oma õnne leiad sa mägedes. vallutamiseks!!!

Veevalaja (20.I - 18.II)

M nagu matemaatika. Suvi soodustab liitmist. Lahutamised tulevad sügisel.

Rõõmud korruta sajaga ja mured jaga sõbraga.

K o r j a rombikujulisi kive ja kanna o v a a l s e i d päikseprille. Ole originaalne- söö a i n u l t kuubikujulisi vilju. Ööd on siin valged ja lõp m a t u d .

Otsi oma õ n n e rahva- m a s - sides, osale- des lõp-

m a t u t e l

suveüritustel. Sinu õnnenumber on 99. Sinu suvi saab olema nagu 1001 öö muinasjutt.

ÖLLE

olemas on, siis ütleb ning lase end ja oma peaga vastu seina internetist. Suhtle Suvi on

Kalad (19.II - 20.III)

H nagu hobid.

S u v i

al g a b

polkaga,

j ä t k u b

tuljakuga,

kulmineerub

tangoga sumedas

a u g u s t i k u u ö ö s langevate tähtede sajus. Varu endale hoolsalt Capsicam kreemi

(loe: spordisalvi), et ravida sügavaid vigastusi.

Aitab ka südame murdumise puhul. Uju ja lase teistel ujuda ning vaata, et sa konksu alla ei neela.

Vanad kalad suvitavad Pärnus, noored otsivad uusi väljakutseid.

Jäär (21.III - 19.IV)

S nagu saksa keel. Suhtle turistidega, sõlmi kasulikke tutvusi, kas või siinsamas Toomemäel. Alternatiiviks on ka Tallinna vanalinn. Pruuli õlut ja hauka kõrvale vorstikesi. Tegele enesekasvatusega ja ära unusta hommikuvõimlemist. Pea meeles, et igal teisel pühapäeval tuleb teleka ees hinge kinni pidades Schumacherile kaasa elada. Hakka koguma saksa postmarke.

Sõnn (20.IV - 20.V)

F nagu füüsika. Hoidu kukkuvate õunte eest!

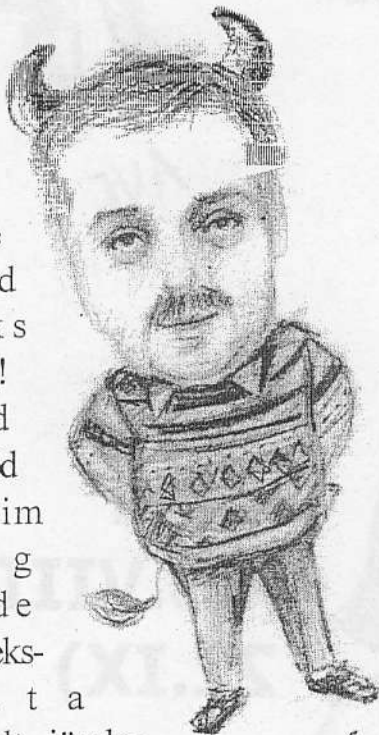
Maailm käib ringi ka

siis, ku i s i n a s u v e naudid.

L a s e e n d lõ p u k s lõdvaks! Külmad augustiööd on parim a e g tähtede uurimiseks-

v a a t a hoolikalt, järsku avastad mõne uue planeedi. Supernoova on sinu võimalus! Ära unusta, et vastandid tõmbuvad ning pane rõhk kineetilisele energiale!

Kaksikud (21.V - 20.VI)

II J nagu juhtimine. Ohjade lõdvaks laskmine on kohustuslik. Leiad end

küll kraavist, ent ronid sealt edukalt välja. Ära karda oma varju.

Loe luuletusi, kirjuta luuletusi, õpi lindude keelt.

H a r j u t a karjääriredelil turnimist-ega see sul mööda külgi maha

ei jookse. Mida pikem redel, seda parem. Uuri paksunahaliste elu, seda läheb sul

Lõvi (23.VII - 22.VIII)

M nagu mõttelugu. Kust tulevad head mõtted? Sellele küsimusele leiad vastuse Euroopa Liidus. Mine reisima ja möirga igas europealinnas.

P ü g a
r e g u l a a r s e l t l a k k a
p ö ö r a
r i i e t u m i s e l e
s u u r e m a t
t ä h e l e p a n u. Sinu
õ n n o n k o l l a s t e s
k i n g a d e s! M a g a
i g a l
p o o l j a
i g a l
a j a l,
l i i g s e
t ä h e l e p a n u
v ä l t i m i s e k s
t õ m b a e n d
k e r r a. K ä i t u
k u n i n g l i k u l t k a
k õ i g e p i s e m a t e g a.

TOOMAS

Vähk (21.VI - 22.VII)

R nagu raamat. Muretse varakult kõik kohustusliku kirjanduse nimekirja kuuluvad teosed. Kanna mõnda raamatut alati kaasas. Täienda oma autogrammikogu mõne kuulsa kirjaniku omaga. Sinu armuasjad teevad tagurpidikäigutõsta vahel nina raamatust kõrge-male ka! Kaitse päikesekaitsekreemi, punane pole selle suve moevärv.

AVE

I nagu info. Osta endale teine mobiiltelefon, sest sinu suvi tuleb tõine. Suvel on ette näha suuri infovoogude liikumisi, ole alati levialas! Püüa igal võimaluses telepurki pääseda, et laiale maailmale infot jagada. Usalda neid, kes on parajalt paksud ja parimais aastais. Siruta varbaid ning treeni end miljonimänguks.

Neitsi (23.VIII - 22.IX)

Kaalud (23.IX - 22.X)

K nagu kunst. Ära unusta igal hommikul peeglisse vaadata-kunstiteost. Randa minnes võta kaasa kühvel, ämber ja Viimaseid saad Tiimari sooduskampaania ajal poole Ära lase end häirida nurisevatest päevitajatest, kes leiavad, et sa võtad liiga palju ruumi ning lase oma fantaasial lennata ehitades liivalosse. Ära hüppa vette tundmatus kohas. Kaalu selle asemel ujumist kuival maal.

seal näed sajandi liivavormid. hinnaga.

Skorpion (23.X - 21.XI)

S nagu süsteem. Ära torgi herilasepesa, ka neil on astel. Söö palju jäätist ja hoia jalad terved. St väldi suuri kive, roostetanud naelu ja klaasikilde.

Patsuta palli ja koduloomi ning korralda enese ja teiste elu, isegi kui nad seda ei taha. Ole pidevas liikumises. Osta kasukas, sest talv tuleb külm.

HEIVO

Ambur (22.XI - 21.XII)

E nagu emakeel. Jälgi Erost-kohtud kuuma kuubakaga ja unustad meie imeilusa emakeele sootuks. Käi Kristjan Jaagu ausamba juures rahvalaule laulmas. Laki küüned veripunaseks.

Küla jaanipeole sattudes oled sa õhtu säravaim täht- kõik sõnajalaõied ja jaaniussid on sinu päralt. Ära heitu pingutustnõudvatest kohustustest- võitja oled nagunii sina.

MONIKA

Tere, armas koolipere!

Olen peaaegu terve aasta Austraalias viibinud, ent pole ikka veel jõudnud teile enda tegemistest ja Austraaliast natuke pajatada. Võiks justkui järeldada, et mul on käed-jalad tegemisi täis olnud.

Eks ma ole ikka proovinud end aktiivsena hoida. Olgugi et siin omandatud hinded minu isiklikul haridusteel erilist tähtsust ei oma, olen ikka püüdnud õpingutes oma parima anda. Pealegi ei saa ma ju eestlastest ja treffneristidest rumalat muljet jätta. Ja üleüldse, õppida on enamasti täitsa vahva ja huvitav.

Ega ma oma aega ainuüksi koolitööle pole pühendanud. Olen veidi Austraaliat avastanud ja samuti võtnud osa linnas toimuvatest üritustest. Näiteks käisin rattarallil oma pisikest sini-must-valget lehvitas, lootuses et see kahele võistlevale eestlasele lisajõudu annab. Ühes paari keelekoolis studeeriva asiadiga, nautisin 45-minutit kestvat ilutulestikku. Nagu Sandergi, töötasin vaheajal mõned nädalad koolis. Suure osa teenitud rahast kulutasin reisimisele. Sõitsin 20-liikmelise turismigrupiga läbi kõrbe ja mägede rannikulinnast Adelaide'st Austraalia keskpaika Alice Springsi. Reisi vältel külastasime mitmeid looduskauneid, õigem oleks küll öelda 'loodusvapustavaid', aga ka muul moel põnevaid paiku. Paar ööd magasime selge ja suurest täiskuust valgustatud tähistaeva all. Valdavalt ärkasime varakult – et jõuaks veel hommikujaheduses mägedes oma turnivad

jalutuskäigud ära teha. Olin tunnistajaks nii mõnelegi imeilusale päikesetõusule ja – loojangule. Meie grupp ise oli samuti väga tore ja huvitav. Enamus olid ülemere-

võhivõrast kõnetanud, siis oleks mind suure tõenäosusega veidi imelikult vaadatud, pealetükkivaks peetud või arvatud, et mul on mingid tagamõtted. Samas ma usun,

austraallasi, keda on umbkaudu 17 miljonit.

Olgugi et ühest punktist teise jõudmiseks kulub Austraalias rohkem aega, siis ei ole inimesed nii mures aja pärast kui Eestis paistavad olevat. Tõsi, ikka ütleb mõni, et tegemist on nii palju ja aega vähe, aga seejuures puudub (peidetud) mure ja kärsitus ning rahulolematust.

Teisest küljest, vahel tundub, eriti koolis, et võiks justkui aega paremini kasutada. Kuigi ikka ja jälle tuletatakse meelde, et aega ei tohiks raisata, siis tundides taolist survet nagu Eestis enamikus ainetes ei ole. Samas tuleb kontrolltöid sooritades kiirelt mõelda. Eelmine aasta jäingi eksamitel ajahätta, sest polnud valmis materjali kiireks läbitöötamiseks ja vastuste/esseede kirjutamiseks. Tulemused polnud küll halvad, ent geograafia ja Austraalia-õpingud ei õnnestunud just kõige paremini.

Kuigi kogu HTG õpilaskonnale pole ma oma tegemistest aru andnud, siis pere ja paari sõbraga olen küll kirjavahetust pidanud. Alles kodunt kaugel olles mõistsin, kui imeline leiutus on Internet. Samas aga kerkivad mu suunurgad kõrvadeni, kui saan postikirja. Aitäh teile, kallid sõbrad, et olete vaevunud mulle meilima ja kirjutama. Tänud samuti kõigile, kes mulle kallisid on edastanud. Tervist, jõudu, aktiivsust ja positiivset meelt nii kooli lõpetamiseks kui ka edaspidiseks! Kohtumiseni paari kuu pärast!

Kadri (keskel) koos koolikaaslastega

reisiselid, ainult kaks olid austraallased – bussijuht ning ta abiline. Esimene oli seejuures üheksa aastat Saksamaal elanud.

Usun, et teate, et lisaks mitmetest erinevast rahvusest turistidele, on ka Austraalia kodanikkond multikultuurne. Seepärast on nii mõnelgi suul küsimus – kes või milline on austraallane? Mina arvan, et tüüpiline austraallane armastab oma maad, on sõbralik, suhtlemisaldis ning rahuliku, vahest veidi laisavõitu, olemisega. Austraalias võib vabalt alustada juttu võhivõdraga ja vahetada temaga arvamusi oma 20 minutit. Viimati oli mul taoline lahe jutuajamine trammis, kui olin just reisilt tagasi Adelaide'i saabunud. Ma kaldun arvama, et kui ma oleks Eestis

et eestlasedki on muutumas avatumaks ja positiivsemaks. Eestis ühistranspordis sõites ei jaguks pikemaks vestluseks aegagi. Austraalias on vahemaad palju pikemad, sest elamud on valdavalt ühekorruselised ja suured. (Austraallased ei salli treppe.) Ainult suurlinnade teatud linnajagudes ja ookeani kaldal on mitmekorruselised majad ümbruskonnas enamuses. Autoteed on samuti laiemad ja liiklus tihe. Vähemasti kõik, keda mina tunnen ja kes on piisavalt vanad, omavad juhilube. Positiivse küljena sisaldab laialivenitatus arvukalt jalgrattateid. Muuseas, kangurud ei hüppa linnatänavatel vabalt ringi, nagu osa inimesi Aasias usub. Ent neid hüppajaid on siiski täitsa palju – mitu korda rohkem kui

**Kadri Ligi,
Austraalia**